

שבת דף ז

המשך של העמוד הקודם – שאלות על הלשון בתוספתא:

קושי: אמר מר: אבל ים ובקעה והאיסטוויית והכרמלית אינן לא כרשות היחיד ולא כרשות הרבים, ובקעה אינה לא כרשות היחיד ולא כרשות הרבים? והא תנן: הבקעה, בימות החמה - רשות היחיד לשבת, ורשות הרבים לטומאה. בימות הגשמים - רשות היחיד לכך ולכך (לפי גירסה במסורת הש"ס)

מנפטר פרק הי"ז ועבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו, והוא שטמאה; או-עבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו,
והיא לא שטמאה. ספק טומאה ואומרים שהיא טמאה והיא היתה ברשות היחיד (ונסתרה והיא נטמאה) – לכן כל טומאה ברשות היחיד ספקו טמא.

תירוץ 1: אמר עולא: לעולם כרמלית הויה, ואמאי קרי לה רשות היחיד - לפי שאינה רשות הרבים.
תירוץ 2: רב אשי אמר: כגון דאית לה מחיצות, וכי הא דאמר עולא אמר רבי יוחנן: קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה, ואפילו כור ואפילו כוריים, הזורק לתוכו חייב. מאי טעמא - מחיצה היא, אלא שמחוסרת דיורין.

תירוץ	קושי לתירוץ	חיזוק לשיטתו
עולא	באמת כרמלית אבל קראו לו רה"י להגיד שזה אינו רשות הרבים	אם היו מחיצות, היו קוראים לזו קרפף ולא בקעה
רב אשי	יש מחיצות וזה רשות היחיד כמו קרפף – יש מחיצות והוקף לדירה, דינו כרה"י	כתוב במשנה "רשות היחיד", משמע רשות היחיד ממש

קרפף – מגרש גדול המוקף מחיצות

פחות מבית סאתיים	הוקף לדירה	לא הוקף לדירה
	רשות היחיד	
יותר מבית סאתיים	רה"י	מדאורייתא כרשות היחיד להעביר מרה"י לתוכה מדרבנן ככרמלית שאסור לטלטל ד' אמות בתוכו

קושי: והכרמלית אטו כולהו נמי לאו כרמלית נינהו?
תירוץ: כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: "כרמלית" באה להביא מקרה של קרן זוית הסמוכה לרשות הרבים. דאף על גב דזימנן דדחקי ביה רבים ועיילי לגוה, כיון דלא ניחא תשמישתיה - כי כרמלית דמי.

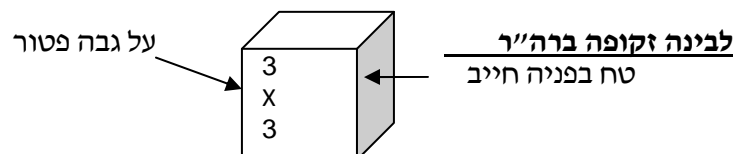
בית	בית	בית
	כרמלית	
רשות הרבים		

הלכות קשורות לענייננו:

1. כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: בין העמודין נידון ככרמלית. מאי טעמא - אף על גב דדרסי בה רבים, כיון דלא מסתגי להו בהדיא (אי אפשר לעבור באופן ישיר) - ככרמלית דמיא.
2. אמר רבי זירא אמר רב יהודה: איצטבא שלפני העמודים - נידון ככרמלית.

היחס בין 2 הלכות אלו:

הדין העיקרי	ממנה אפשר ללמוד ש....
לשון 1	בין העמודים כרמלית
לשון 2	איצטבא ככרמלית כי לא עוברים שם הרבה אנשים
	שדרסי ביה רבים

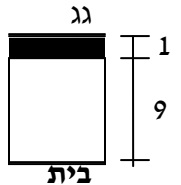
צמצום הלכה זו: אביי ורבא דאמרי תרוייהו: והוא שגבוה שלשה, דלא דרסי לה רבים. אבל היזמי והיגי, אף על גב דלא גביה שלשה.
 וחייא בר רב אמר: אפילו היזמי והיגי, אבל צואה לא.
 ורב אשי אמר: אפילו צואה.

הגדרות של כרמלית :

כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן : אין כרמלית פחותה מארבעה (4x4).
ואמר רב ששת : ותופסת עד עשרה.

מאי ותופסת עד עשרה?

אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא - לא הוי כרמלית ; ולא?
והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב : לא הוי כרמלית.
בית שאין בתוכו עשרה, וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו, בתוכו אין מטלטלין בו אלא ארבע אמות! (יוצא שיש כרמלית בפחות מ"י)

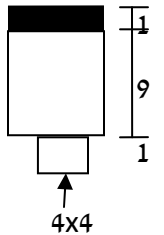

וכי הא דאמר ליה שמואל לרב יהודה : שיננא, לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה, למאי הלכתא?

אילימא דאין רשות היחיד למעלה מעשרה והאמר רב חסדא : נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו, אפילו גבוה מאה אמה - חייב, מפני שרשות היחיד עולה עד לרקיע,
אלא דאין רשות הרבים למעלה מעשרה מתניתין היא! דתנן : הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה טפחים - כוזק באויר למטה מעשרה טפחים - כוזק בארץ

אלא אכרמלית, דאין כרמלית למעלה מעשרה. ואקילו בה רבנן מקולי רשות היחיד ומקולי רשות הרבים ; מקולי רשות היחיד : דאי איכא מקום ארבעה - הוא דהויא כרמלית, ואי לא - מקום פטור בעלמא הוא. מקולי רשות הרבים : דעד עשרה טפחים הוא דהויא כרמלית, למעלה מעשרה טפחים - לא הויא כרמלית.

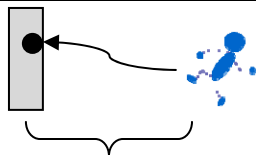
גופא, אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב : בית שאין תוכו עשרה, וקריו משלימו לעשרה, על גגו - מותר לטלטל בכולו, בתוכו - אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות.
אמר אביי : ואם חקק בו ארבעה על ארבעה והשלימו לעשרה - מותר לטלטל בכולו. מאי טעמא - הוי חורי רשות היחיד, וחורי רשות היחיד כרשות היחיד דמו. חורי רשות הרבים :

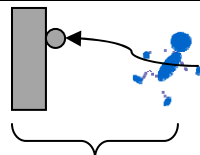
אביי אומר : כרשות הרבים דמו, רבא אומר : לאו כרשות הרבים דמו.

קושיות על אביי :

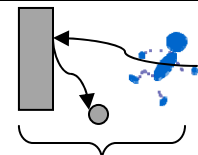
דחייה		דומה ל-
קרן זווית לא ניחא תשמישתא	חור רה"ר ניחא תשמישתא	קרן זווית הסמוכה לרה"ר שדינה ככרמלית
ר' יוחנן הקים את המשנה בדבילה שמינה ולא בצרור וחפץ דנח כי :	מדובר בקיר שאין בו חור	תנן הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה - כוזק באויר. למטה מעשרה טפחים - כוזק בארץ, והיונן בה: מאי כוזק בארץ? והא לא נח! ואמר רבי יוחנן : בדבילה שמינה שנו. ואי סלקא דעתך חורי רשות הרבים כרשות הרבים דמו, למה לי לאוקמה בדבילה שמינה? לוקמה בצרור וחפץ, ודנח בחור!
צרור וחפץ בד"כ לא חוזרים ולא נחים בחור	מדובר בקיר שאין בו חור	

4 אמות

4 אמות

4 אמות

הוכחה מהמשנה שמדובר בקיר שאין בו חור

זרק למעלה מעשרה טפחים כוזק באויר. ואם בכותל עם חור, למה "כוזק באויר" הא נח בחור!

ואם נגיד שהמשנה דיברה על מקרה שהיה חור אבל לא היה בו 4x4, והאמר רב יהודה אמר רב חייא : זרק למעלה מעשרה טפחים והלכה ונחה בחור כל שהוא, - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבנן. דרבי מאיר סבר : חוקקין להשלים, ורבנן סברי : אין חוקקין להשלים.

מושגים

ספק טומאה ברשות היחיד טמא, ברשות הרבים טהור - לומדים מדין סוטה קרפף בין העמודים חורי רה"ר/חורי רה"י
לבינה זקופה חורי רה"ר/חורי רה"י חוקקין להשלים איצטבא חוקקין להשלים